

- О вижте, принце, вече иде той.
Вий ангели и пратеници божи,
бъдете ни закрила!-Благ ли дух
или вампир проклет си ти? Дали
небесен лъх или от ада пламък
не носиш ти? Макар злина и милост
да бъдат твоето начало, щом
в такъв двусмислен образ се явяваш,
чуй: аз зова те, Хамлет, мой баща,
крал - крал на Дания: о, говори!
Не ме оставай в неведение!
Кажи, защо светите твои кости,
погребани в смъртта са днес отвили
мъртвешкия си плащ - и саркофагът,
където бе положен, е разтворил
от тежък мрамор челюсти - навън
те е изживърлил пак? Що значи туй,
че ти, труп мъртъв, в броня цял пак бродиш
под лунните лъчи и ръсимъ страх
в нощта - и нас, безсмислени играчки
в ръцете на природата, смущаваш
с непостижими мисли за душата?
Кажи защо? Защо? Какво да правим?

/ДУХЪТ дава знак на ХАМЛЕТ./

Той вика ви да тръгнете след него
и иска сякаш да обади нещо,
но само вам.